

FILÓLOGO E DINAMIZADOR CULTURAL

*"Sobre os dous anos e pico Tián comezou a falar,
pero logo estancouse. Notabamos que ía un pouco
lento pero nin a pediatra nin na gardería nos alarmaron,
dicían nada máis que era tímido.
Logo unha terapeuta confirmou que o neno era autista".*

Nacín en Muros no 1976, nunha aldea chamada Abelleira, estudei nun cole público e despois fun ao instituto de Muros por letras puras, cando rematei non sabía moi ben o que facer e pasei un ano na casa, polo que aproveitei para ir furtivo ao marisco cun colega.

"Filoloxía? Filosofía? Botei a sortes o que quería facer. Teño a impresión de que estudei pouco, de feito se volvera atrás había de estudar máis do que estudei, pero foi o tempo da militancia política, fixen a carreira para sacala e daquela non ía nin a clase".

No momento do nacemento de Tián teño un cancro de testículos e atraveso por dificultades laborais, e tamén comecei a quedar pelado. Díciame Paulo, un amigo meu, que daquela Lance Armstrong escribira un libro sobre a superación persoal polo seu cancro e, sen embargo, eu non lle daba máis importancia ao asunto.

Un dos principais problemas que vemos na evolución de Tián é a relación cos outros, el é feliz estando no seu cuarto cos libros e indo dar paseos ao monte, mirar animais cos prismáticos, pero ir ao parque non lle gusta, non quere ir. Segundo a miña teoría é consciente do seu autismo e fáiselle violento, polo que non quere estar en situacións de estar cos outros. Un día dixo

"eu tamén son diferente, porque son moi tímido".

Tián ten unha irmá de sete anos que se chama Sabela e a relación entre eles é moi boa. Unha anécdota deste verán na praia é que atopamos a unha amiga miña coas súas fillas e foron xogar xuntos, fixeime que Sabela sen que ninguén dixera nada anticipou que Tián era un pouco particular e que non se podían meter con el. Ela era consciente que en calquera momento podía poñerse a correr e iso é moi violento, a iso chámasele estereotipia, correr dun lado para outro para afrontar un momento de tensión.

"O mellor antídoto contra a frustración é a ilusión".

Se eu perdo os estribos con Tián cando estamos intentando facer calquera cousa, se me cabreo ou el me nota algo, apaga e vámonos, o que tes que facer é algún chiste ou poñerlle humor á cousa. É curiosa a súa sensibilidade, ás veces estou que non podo máis e intento non expresalo, pero el dáse conta. Se ti estás frustrado e te pechas a ti mesmo eles péchanse moito máis, entón para non cabrearme ás veces teño que poñerme a rir, iso é importante tamén.

Consellos para comportarse con Tián

Non ser moi pesado, non ser sobreprotector porque iso a el non lle gusta, detectar os intereses concretos en cada momento e ter paciencia.